

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminului 3.

Se prenumără și la poște și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 14 Iulie st. v.

(Z-a) Preste câteva zile are să se întrunească Asociațiunea noastră transilvană în orașul Abrud, în munții-apuseni.

Douăzeci și trei de ani se vor împlini, de când Asociațiunea 'și-a ținut adunarea generală a cincila 1865, — cea dintâi în acest oraș, — în Abrudul memorabil, care pe timpurile acelea era, poate mai mult ca astăzi, cuibul auruului și al veseliei.

Acum, după aproape un pătrar de veac, se întrunește tot aici pentru a doua-oară.

Întrunirile Asociațiunii au fost din capul locului, și sînt și astăzi, tot atâtea festivități naționale românesce, în care Românii ardeleni au dovedit întotdeauna cel puțin atîta, că: aîntău, mai trăiesc, și a doua, că n'au încă de gând să-și metamorfozeze nici limba, nici măcar numele, deși pentru 50 de cruceri astăzi, în țeara asta binecuvîntată, te poți face Rákoczy, Vörösmarty, Hunfalvy și chiar Kossuth dacă îți place.

Înființată la anul 1861, în contra tuturor greutăților ce 'i-s'au pus în cale, societatea aceasta, chiar dela înființarea ei, putem dice, a fost cu multă căldură sprîginită de publicul român din Ardeal mai ales; preste tot Românii din toate ținuturile 'i-au arătat interes în fiecare an. Căci dacă nu 'i-ar fi arătat, n'ar exista de douăzeci și șapte de ani; dacă n'ar fi fost susținută cu căldură, n'ar fi făcut nici progresul mult-puțin, cât 'l-a făcut; ci 'și-ar fi tirat traul de pe o ți pe alta, cum 'și-l t'rescesc bunăoară Asociațiunea națională din Arad, sau și cea din Bucovina.

Adevărat, că interesul purtat a stat mai ales întru aceea, că oamenii s'au înscris ca membri, au plătit taxele și au cercetat adunările generale.

Dar' nici că putea fi altfel. Deocamdată era de ajuns și atât pentru nisece oameni trăiți, cum s'a ținut adese-ori până acum, veacuri întregi de-a rândul în întunec și asupriri; era de ajuns și atât pentru nisece oameni ajunși într-o stare decădută, nu numai prin nedreptățile ce le-am suferit, dar' și prin păcatele noastre naționale, de care numai cu greu începem sau vom începe a ne desbăra.

Grija dintâi a Asociațiunii a fost adunarea unui capital, ca fundament al existenței sale. La constituirea sa în Noemvrie 1861 s'au subscris cevași preste șapte mii de floreni; la 4000 ani, în 1871, averea sa în numeri rotunzi era de 50 de mii; preste alți 4000 ani avea încă odată pe atîta; ear' astăzi starea averii este de 130 de mii.

Când ținem însă, că Asociațiunea transilvană 'și-a îndreptat atențiunea îndosebi asupra părții financiare, ca să-și pună o basă, de pe care să poată lucra mai departe cu sperare de reușită, — și totuși în atîția ani n'a adunat decît 130 de mii, o sumă, care se pare cu totul prea mică, — negreșit, că n'avem să uităm banii eșiți dela Asociațiune în decursul lucrărilor sale, chiar dacă n'am mai face amintire despre sărăcia materială a poporului nostru. Bursele votate pentru universitari și pentru studenții din licee, ajutoarele pentru încurajarea tinerilor meseriași, câteva premii pentru cărți, toate acestea vor face laolaltă o sumă frumuseală, ce crește în mod considerabil din an în an.

În chipul acesta, lucrându-se pentru ajungerea scopurilor sale de literatură și cultură mai mult indirect decît direct, preocuparea principală a Asociațiunii a fost în cei 27 de ani trecuți cultivarea societății noastre românesce din țeara aceasta. Spre acest scop s'au distribuit ajutoarele votate. Spre acest scop s'a improvisat și expoziția de agricultură și industrie populară română dela anul 1862 în Brașov, — și s'ar fi arangeat și a doua expoziție din Sibiu în 1881 tot prin Asociațiune, decumva, se înțelege, pîntescul guvern, în bunătaea sa, nu s'ar fi îngrijit să o interdică.

La locul acesta nu vom greși poate, amintind și pedecile întimpinate de Asociațiune în edarea cărților de instrucțiune, cu atât mai ales, că pedecile acestea au fost de natură confesională și deosebirile confesionale s'au accentuat în cei dintâi 4000 ani, — une-ori la împărțirea burselor, de altădată la lucruri mai mici, — și pare-că și astăzi se mai accentuează ici-colo, deși mai mult pe ascuns; căci, pe semne, ne e rușine în sfîrșit și nouă de divergențele provenite din deosebirea confesională.

Am ținut mai sus, că activitatea Asociațiunii în literatură și cultură a fost în cea mai mare parte indirectă. Tot aceasta rămîne ea și astăzi. Foaia sa „Transilvania“, preste tot slab spriginită, n'ar fi avut nici o rațiune de a exista, dacă redactorul seu, dl G. Barițiu, nu 'i-ar fi dat importanță prin documentele publicate în șirul anilor, nisece documente fără îndoială de multă valoare pentru istoria nației române.

Din punctul de vedere curat literar însă, despre activitatea Asociațiunii până acum nu poate fi nici o vorbă.

Activitatea sa literară se mărginește numai la cele publicate în „Transilvania“ și la discursurile ținute cu ocaziunea adunărilor generale, — câteva din acestea discursuri sînt însemnate pentru cuprinsul lor scientific, cum sînt ale regretatului Cipariu și ale d-lui G. Barițiu, — deși sînt numai cuvîntări ocazionale. Dar' din punctul de vedere literar nu avem ce alege.

Nu cercetăm, dacă nu s'ar pute cumva aduce o îndreptare în aceasta privință. Lăsăm ca deocamdată să se pronunțe alții în cestiune.

În anii din urmă, după-ce s'a aflat, că întemeierea unei academii române de drepturi nu se poate realiza, Asociațiunea 'și-a îndreptat, așa ținînd, întreaga lucrare spre întemeierea școlii superioare de fete cu internat în Sibiu, pentru care nimic n'a cruțat.

Începutul bun, făcut în 1886, nici n'a fost conturbat cu nimic până în toamna anului 1887, când s'au ivit în institut acelea mici miserii, produse prin înșirîi oamenii puși în fruntea Asociațiunii. Să credem, că micile miserii vor înceta — dacă nu încurînd, dar' nici prea tîrziu, — și astfel nu se va produce oare-care înstrăinare față cu această instituțiune.

Ar fi rău, așa credem, dacă s'ar găsi fie și numai câțiva oameni de aceia, pe care îi înstrăinăm prin aceea, că le facem imposibilă o lucrare, din care Asociațiunea poate ar ave mult folos pentru scopurile sale atât culturale, cât și literare.

Căci la urmă s'ar pute ușor întempla, ca totuși să nu fim atît de bogați — cum a ținut cineva nu demult, că sîntem — în oameni harnici să facă lucruri bune.

Dorim, în sfîrșit, din inimă curată, ca adunarea generală din 5 August st. n. dela Abrud să fie cît mai bine cercetată și cu spor la lucru, — ca să nu ni-se țină, nici în glumă, nici în serios, că cei mai mulți dintre noi venim la adunări generale numai ca să ne învelsim, să ridicăm toaste și eventual să ne mărităm odoarele.

Contele Andreiu Bethlen.

„Siebenbürgisch-Deutsches Tageblatt“, organul partidului național săsesc, publică în fruntea numărului seu de astăzi următorul articol:

„Budapesti Hirlap“ aduce într'unul din numerii sei din urmă un articol despre cestiunea săsescă, al cărui ascuț se îndreaptă în contra comiteiului suprem al comitatului Sibiuului și al Brașovului, în contra contelui Andreiu Bethlen. Foaia aceasta afirmă, că comitele suprem, contele Andreiu Bethlen, ar jertfi maghiarimea unei direcțiuni politice greșite, căutînd favorul Sașilor și al „Olăhilor“ și neinteresîndu-se de loc de Maghiari.

„Brassó“, o foaie maghiară ce apare în Brașov, ia în apărare pe cel atacat. Ea admite, că contele Andreiu Bethlen urmărește o politică conciliantă față cu naționalitățile și în prima linie față cu Sașii, și poate-că prin aceasta face bine, că, în sfîrșit, o cer și interesele statului și ale guvernului, ca dușmăniilor de 4000 de ani să urmeze odată și o pace mai lungă.

Cuminte vorbă! De altmîntrelea „Brassó“ neagă direct, că contele Andreiu Bethlen ar negliga interesele Maghiarilor, căci, de când funcționează el, în cei din urmă cinci ani s'a făcut pentru dezvoltarea maghiarismului în Brașov mai mult, ca ori-cînd mai înainte. Și apoi nici nu ar fi el de vină, că la ultimele alegeri comunale din Brașov „Sașii s'au aliat cu Olăhii“ și că în cercul Ghimbavului s'a fost ales redactorul Iosif Filtsch de deputat dietal. Pentru-că o asemenea coalțiune nu s'ar pute împedea nici prin „întrebuintarea forței“, și chiar și „un comite suprem brutal“ nu poate, decît să fie un privitor liniștit față cu o alegere, unde alegătorii sînt nouă decimii sași și abia o decime maghiari. Ce să se facă comitele suprem într'un comitet comitatens, unde față cu 131. Sași și „Valachi“ stau numai 25 Maghiari? Să pună el și mai mult pe ascuț raporturile dintre naționalități? Între asemenea împregiurări numai prin o procedere înecată și plină de tact s'ar pute secera succese. Comitele suprem Andreiu

Bethlen a dovedit față cu Sașii cel mai extins tact, pentru care ei, se înțelege, după „vechiul obicei“ nu 'i-au arătat aceea mulțumită, care ar zăce și în propriul lor interes.

Cât privește acest punct, „Brassó“ se află hotărît în rătăcire. Pășirea onestă, legală, plină de tact și conciliantă a comiteiului suprem Andreiu Bethlen a aflat în toate cercurile poporului săsesc, în universitatea aceuia, precum și în adunările comitatense, pretutindene și afară de biroul oficial o recunoștință stimătoare și mulțumitoare, care, se înțelege, conform caracterului poporului, nu 'și-a aflat exprimare în manifestațiuni lărmuitoare. Mai sînt apoi, cu durere, și raporturile internaționale ale Ardealului de astfel, că trebuie omul să se teamă, că prin exprimarea simpatțiilor compromise pe respectivul dignitar. Nu arată chiar atacul diarului „Budapesti Hirlap“, cît de străin de dușmănos sînt dispuse anumite cercuri maghiare față cu direcțiunea ce o urmăresc contele Andreiu Bethlen? La toată înțelegerea funcționarea lui bate l ochi față cu regimul faimos și nesuportabil al comiteiilor supremi din comitatele Bistrița-Năsăud și Târnava-mare. Dar' noi nu credem, că sistemul baronului Desider Bánffy și al contelui Gabriel Bethlen, care, prin continuarea sale provocațiuni, nu dă pace naționalităților nemaghiare, ar pute încurajare pe guvern a continua încercările cu acest nefericit sistem și în comitatele Sibiu și Brașov. Era lui Wächter e în memorie prea proaspătă și Maghiarii prevădători și nepreocupați au recunoscut-o sincer, că funcționarea fatală a acestui comite suprem a stricat vașei statului ungar a și „ideii de stat“ în fostul Fund-Regiu mult mai mult, decît a putut-o strica vre-odată dușmănia celor mai înverșunați „dușmani ai statului“.

Înaltul guvern, dacă în adevăr cunoaște actualele stări de lucruri în comitatele Bistrița-Năsăud și Târnava-mare, nu poate să le țină pe acelea de normale și sănătoase. Stăpînirea forței, apăsarea de fer a ori-cărei mișcare liberă a naționalităților nemaghiare, împedecarea dezvoltării lor culturale este un sistem vechiu, greșit și stricacios chiar însuși statului. Căci un asemenea regim poate să aibă la aparență rezultate momentane, dar' nici la un cas nu poate exopera mulțumire cu raporturile și aderența față cu statul. Rămîna strigătele de ajutor ale asupriților un timp oarecare neascultate, la urma urmelor lucrurile nenaturale tot trebuie să facă loc lucrurilor naturale, și aceasta conform legilor statelor și ale vieții popoarelor. Într-o

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Șerpele.

Poveste.

De Ioan Popovici.

(Urmare.)

D'atuncia în iubire

Trăiau toți laolaltă, în mare fericire! — Dar' fiindcă vremea trece, șerpele a crescut. Din mic ce-a fost odată, mare-acum s'a făcut. Când într-o zi bătrînei, pe prisp' afar' ședînd, îi spuse a sale taine, din greu astfel ținînd: „Eu șerpe nu fusese, pîn' ce o vrăjitoare, Ce apele îngheață și opresce mîndrul soare, Din om, ce-am fost odată, în șerpe m'a schimbat, S'atunci cu aste vorbe pe min' m'a blăstemat.“

„Să nu 'ți-se schimbe chipul, pîn' ce te-ți însura

Și în trei ani de-a rândul să trăiesci tot așa: Dîna să fii tu șerpe, ear' noaptea om să fii, Și când anii vor trece, blăstîmul va perii!“

— „M'a blăstemat spurcata, fiindcă n'am voit Să mă cunun cu dîna, cum ea ar fi dorit.“ Îl asculta bătrîna și mult se minuna Și-așa ceva se creadă, mai, mai că nu-și venia, Dar' șerpele mai dice: „De vrei a mă scăpa, Te du astăzi sau mâine, poimîne, când tu vrei,

La împăratul vostru, pe fața lui să cei

Nevastă să 'mi-o dea, de blăstîm eu să scap Și cum am fost odată, fecior ear' să mă fac.“

— Bătrîna amărîtă, plîngînd îi dîse lui: „Să merg eu la împăratul? Să cer eu fata lui? Eu?... Sărmană bătrîna în adrepte îmbrăcată,

Să merg să-ți pețesc astăzi pe mult frumosa-ți fată?

Atunci tu nici gîndit-ai în cale ce-mi s'a pune;

Ocară și batjocuri la urechi au să-mi sune; Ba slugii mai săgalnici ușile 'mi-or închide Și fără de rușine în față mă vor ride! Ci-ascultă-mă pe mine; las' gîndul ăsta, dragă,

Ce numai de ocară, de ris o să ne facă... Dar' șerpele îi dîse: „Acesta-ți gîndul meu Și nime p'astă lume, nici bunul D-șeu, Dela el nu m'a abate. — Tot ce-ai spune-ți zadarnic.“

— Plîngea, plîngea bătrîna din greu și mult amaric;

Căci voea să 'i-o strice, ea n'ar fi vrut de loc Nici la împărat să meargă, era năprasnic joc;

Și între două focuri era tocma 'n mijloc. Dar' inima luîndu-și în dinți se pregăti, Pe vrute, pe nevrute la împărat porni;

Și fără multă vorbă pe fată-ți o peți. — Cum o auzi împăratul, se făcu foc și pară... Porunci slugilor dete, s'o dea pe uși afară.

Ear' preste-obraz o palmă, răvaș de drum îi dete,

Ca de pețit să-ți treacă pofta, să nu s'arete, P'acolo altădată, mai rău se o pățească, Ci ca de foc și apă de el să se ferească. — Și din palat bătrîna, ca cîinii, huiduită De slugi fu scoasă-afară; cu mintea buimăcită Porni grabnic spre casă, nesciind p'unde calcă, Și tremurînd ca varga din crescut pînă 'n talpă;

Și cu rușine mare, cu lacrimi pe obraz, Unde a palmei urmă pîn' acasă-a rămas. Și-acasă cît ajunse-se, stînsse al dînsiei glas, De nu putea să spună și să le povestească Ce 'i-a ținut împăratul și ce a isprăvit.

Dar' după multă vreme ceva s'a liniștit, Atunci le spuse toate și tot ce a pățit; Rușinea și ocară și palma preste față Ce-ți dete împăratul: „De când sînt în viață Rușine ca și asta eu încă n'am pățit.“

Plîngînd earăși bătrîna le dîse răgușit: —

„Și mult mă mir acuma — ori mintea 'mi-am pierdut —

De n'am gîndit nimica la pasul ce-am făcut...

Și veți tu dragul maicii, tu nu m'ai ascultat

Și eată ce ispravă făcut-am la palat... Dar' șerpele îi dîse crud și fără de jale: „Las' plînsul p'altădată, las' vaietele tale, Că nu-ți ajut' nimica, ear' mîni se te duci eară Pe fata-ți s'o pețesci, n'o să te dea afară;

Căci eu da-ți-oi plocon mîne în zori de zi, Ca să îl dai, când eară pe fata-ți vei peți... Și s'a mira împăratul, căci el n'a mai vădut Așa minuni, de când pe lume s'a născut... Și ce 'ți-va țină dînsul și ce vei isprăvi, Când el ploconul mîndru cu drag îl va privi, Tu singură-ți vedă. — Eu am nădejde mare, Că el, vîdînd ploconul, n'a sta la cugetare, Ci fata o să-ți dea cu bucurie mare. — Și n'o să poruncească, ca să te dea afară; —

„Și el n'o să-ți dea palmă“...

Ear' mîne 'n zori de zi, Când se sculă bătrîna și la împărat porni, Doi bobi de diamanți, șerpele-atunci îi dete. Precum nu s'au vădut și nici nu se mai vede.

Decît oul de găscă cu mult mai mari erau Și, lung dacă-ți priviai, vederea îți luau. Și ear' plecă bătrîna și la împărat se duse, Și cum intră la dînsul, bobii pe masă puse

Și tremurînd ca varga, aste cuvinte-ți spuse: „Mărite împărate! precum tu singur veți

Și-a doua-oară venit-am la tine, — să mă crezi, Nu din a mea voință, ci de fecior mînată —

Ca să-ți aduc ploconul, și-a ta frumoseală față Și-acum să o pețesc“... Dar' mîndrul împărat

Nu auzia nimica, ci sta ca fermecat. Bobii frumoși privindu-ți, că el n'a cugetat Așa frumșei să vadă; apoi a întrebat

Pe baba mult fricoasă: „Mi-ai adus ăstia mie? De astăzi înainte ai mei ei au să fie?“

„Da“: Dîse-atunci bătrîna, ceva curagiu prin- dînd,

Deși ca mai înainte, ca varga tremurînd, „Al meu fecior 'mi-i dete, ca să 'ți aduc ție, De-ți vrea cu mine astăzi să te legi în cuserie!“ Dar' împăratul dîse: „Ascultă-mă bătrîna: Nu vreau să țin d'acuma, că-ți dau a fetei mîna,

Dar' ori-șum ascultă ce acum o să-ți spun: Te du fiului spune, că la trei probe-ți pun; Căci cum a fost în stare bobii de 'i-a găsit...“

„... . . Nu 'i-a găsit 'nălțate, singur 'i-a isprăvit“ —

Îi dîse lui bătrîna. — „Atunci cu-atît mai bine, Are să isprăvească probele pentru mine.

Și proba primă are — dar' numai pînă mîne —

Tot de argint și aur un pod mare să facă,

D'aici dela palat și pînă preste apă. Ear' mîne 'n dori de ziua, din somn că

m'oi trezi

Și n'oi vedă eu podul și nu 'l-a isprăvi, Vă voui rețea capul din ochi cît ai clipi. Acum te du acasă și spune-ți ce 'ți-am spus.“

Dar' baba mult fricoasă, s'a dus și nu s'a dus; Voia ca să îl roage, voia să-l domolească,

Dar' se tenea nu cumva ca ieri să o pățească. Și trăgînd se duse pînă sosit acasă Și șerpelui îi spuse porunca ce îi dase

Aprigul și sumețul, puternic împărat, Când ea-ți pețise fata și bobii 'i-i-a dat;

teară poliglotă însă nu parola dată de sovinișmul național și de egoismul politic: „Noi trebuie să stăpânim ori să perim” e naturală, ci o aplanare echitabilă a pretențiilor ce puerd din raporturile faptice, o prevenire binevoitoare dintr-o parte și dintr'alta. Cu nemărginita poftă de stăpânire, cu forța și cu înșiruirea celui mai slab, nu se poate ține durată un organism și de sigur nu se pot face cuceriri morale. Înțeleapta dăcițoare: Cu o picătură de miere prinde omul mai multe mușce, ca cu o bute de oțet — își afirmă validitatea și în viața politică.

Ar fi numai de dorit și anume și în interesul întregului stat, ca în calea sistemului adevărat diplomatic al contelei Andrei Bethlen, ce se întemeiază pe dreptate și bunăvoință, oblesce calea pentru aplanarea contrastelor și este condus de o adevărată iubire de patrie, să nu se pună nici o greutate și să nu i-se denegă din sus sprigul de lipsă, fără de care cea mai nobilă aspirațiune trebuie să se zădărnicească. Dacă spiritul nepreocupat, blând și drept al contelei Andrei Bethlen ar domni neconturbat în comitatele din Ardeal, noi nici odată nu am fi ajuns cu înstrăinarea și amărăciunea reciprocă atât de departe, și oamenii guvernului s'ar mira de schimbarea ce s'ar face în scurt timp cu privire la cestiunea cea mai serioasă și mai periculoasă dintre toate cestiunile interne: cu privire la cestiunea naționalităților.

Voci de presă despre întrevăderea împăraților.

Vorbind de călătoria împăratului Wilhelm, „Le Temps” dă următoarele amănunte:

La întoarcerea sa din Rusia, împăratul Germaniei se va opri la Copenhaga și la Stockholm, apoi va merge, oprindu-se la Dresda, să salute pe împăratul Austriei la Gödöllő și apoi se va opri la München. Afară de călătoria sa în Italia, care e decisă în principiu, se spune, că Wilhelm va merge la toamnă în Alsacia, unde va avea o întrevădere cu regele Belgiei.

E obiceiul, ca la suirea sa pe tron, un suveran să facă cel dintâiu vizită fraților sei; mergând în Rusia, în Austria și în Italia, împăratul împlinește o datorie de curtenie către capii celor trei puteri ce el a numit în mesajul său și care, după indicațiunile presei oficiale, cantează singure în socotile politice germane.

Începând prin Tarul, Wilhelm a urmat tradițiunea familiei și a accentuat afirmațiunea sa din mesajul, că relațiunile amicale ale Germaniei cu Rusia nu sunt incompatibile cu înțelegerea Germaniei față cu Italia și cu Austria.

Oprerea la Stockholm se explică prin vecinătatea celor două țări, prin legăturile de rudenie între familiile domnitoare și prin atitudinea favorabilă a Germaniei către actuala politică suedeză. Mergând la Copenhaga, împăratul urmează exemplul tatălui său, care a făcut o vizită regelui Danemarcei la întoarcerea sa dintr-o călătorie în Norvegia. El întoarce acum visita ce regele Cristian, împreună cu familia sa, a făcut la Berlin în 1883, doi ani după renunțarea ducelui de Augustenburg la drepturile sale asupra ducatelor Elbei, cu ocaziunea căsătoriei ficei sale cu actualul împărat al Germaniei; renunțare, care venind

după abrogarea art. 5 din tratatul dela Praga, a închis definitiv cestiunea Slesvig-Holstein.

La Dresda și la München Wilhelm II. va fi primit de cei doi confederați ai sei, care îl însoțiau la deschiderea solemnă a Reichstag-ului. La Strassburg va aștepta supușilor sei și va primi pe un vecin, regele Leopold.

Totaceasta călătorie corespunde unui plan preconcepț. Împăratul voese să se pună în raport personal cu aliații, confederații și vecinii sei și să facă act de prezență acolo, unde sunt prinse interesele de căpetenie ale Germaniei. Aceasta răpede inițiativă corespunde caracterului lui Wilhelm; se poate crede, că ea e spontană din parte-i și că indică intențiunea, de a pune în practică ideile sale personale, ascultând însă de povețele cancelarului.

Tot în aceasta privință „Times” primesce din Paris următoarele sciri:

„Călătoria lui Wilhelm e privită aici ca „un voyage d'orientation.” Împăratul scie cum stă politica țării lui față cu aceea a Austriei, a Franței și a Italiei.

Nu scie însă, care e politica împăratului Rusiei față cu imperiul german. Prin urmare e natural, ca el să caute să o cunoască. Dacă ea i-s'ar pără ostilă, el va avea să-și dirigeze afacerile în consecuență; dacă nu va pără ostilă, sau dacă va crede el, că o poate face amică, el va trebui să-și schimbe politica internă. El va căuta de sigur să ofere Tarului avantagii, care se nu deo bănueli Austriei, pentru a deslipi pe Rusia de Franța, și poate-că va reuși.

În adevăr ce urmărește împăratul Rusiei în Balcani? O satisfacțiune mai mult personală decât politică; i-s'ar pute dar concede, fără a nelișiți nici pe Austria, nici pe Ungaria. În acest cas însă orice iluzie a Franței în privința unor legături cu Rusia va trebui să dispară.

În ceea ce privește pe Anglia, împăratul Wilhelm scie, că, dacă nu poate conta pe dînsa, totuși n'are nici un motiv să se teamă de dînsa. Astfel privity lucrurile rezultă, că aceasta călătorie nu e atât de pacifică, după cum se crede în general. Dacă Rusia se ține deoparte și-și rezervă o întreagă libertate de acțiune, nu se scie, dacă nu va întrebuița aceasta libertate ca să reguleze cu forța cestiunile, care o privesc, cu ajutoarele, pe care ea scie, că poate conta.

Dacă, din contră Rusia, în schimbul unor foloase, arată dorința de a rămâne neutră, e probabil, că tinerul împărat va profita de ocaziune, ca să reguleze definitiv unele cestiuni, lăsate neresolvate de predecesorii lui. În ambele ipoteze, aceasta călătorie va pune în evidență pe Wilhelm, dar va lăsa Europa în nesigurantă și în bănuială, ca și până acum.

Aceasta călătorie este privită și la Constantinopol cu mai multă liniște de câtva timp. Aceasta schimbare se datorează scriii aduse de Sir White, că o intervenire imediată a Rusiei în Bulgaria nu e probabilă. Partisanii lui Zaneoff sunt singurii, care nu dau credință acestei scrii. Ei dic, că în Rusia s'a format un curent panslavist prea tare, pentru-ca Tarul să mai poată rezista.

Cât despre Armenia, guvernul britanic este liniștit, mai întâiu pentru-că raporturile consulilor englezi vorbesc în mod favorabil despre întărirea dela Erzerum și apoi pentru-că Italia s'a hotărât să coopereze cu Anglia, la cas, dacă Rusia ar amenința să înainteze în Asia-mică.

Ca până mâni să facă d'argint, de aur podul Tocmai dela palat și până preste apă; Căci de nu l-a găta, atunci o să le zacă Chiar la picioare capul mâne în dori de dori; Și atunci pe grele plânsuri bătăna de porni Și mai departe dize: „O! tu feciorul meu, Tu te-ai născut, bag seamă, într'un ceas de tot rău...”

Dar' șerpele fi dize: „Și nu te mai boci, Căci podul va fi gata mâne în dori de dori...”

„Cum, tu vei fi în stare podul a isprăvi? Și încă de acum până în dori de dori? Dar' aur? dar' argint? de unde-o să găsești?... Se pare, că ș'acuma tu vrei ca să glumesci, Când viața ne atîrnă numai d'un fir de ață...” — „Mai multe nu-ți vorbesc, dar' mâne dimineață

Ce nu-ți vedură ochii atunci o să vezi, Avea chiar și visul și-ai să ai să crezi, Că eu, deu, nu fac glumă și-acum mă duc să dorm.

Dar' aibi grijă bătăno, nu mescula din somn Pân' după meșul nopții, atunci mă trezește Și-ai să vezi tu înșiși, de te mai odihnește, Dar' mâne 'n dori de dori, vezi bine, te trezește.

Să vezi ce numa 'n visuri se ved, se pomenesc; Și-ai să împăratul te du, și ear' pețesece.... „Sau și a doua probă, să-ți spun că-ți poruncesc

Într-o singură noapte să cauți s'o isprăvesci?... „Ori-ce ar fi de bine, tu toate să primesci Fără de nici o teamă.” Și se incolăci Aproape de cuptor și 'ndată dormi.

Ear' după meșul nopții bătăna fi trezi... „De ce așa de vreme?... Mai lasă-mă-a dormi...”

„Dar' lasă somnul, dragă, trecut-a meșul nopții, Sau vrei cu tot deadinsul să ne dai hrană morții?... Când podul isprăvi-vei? — „Așa e, deu, bătăno,

Dar' n'avea nici o teamă, am mult meșteră mână.”

Apoi după-ce ochii cu coada 'și-i frecece Tirîș, tirîș atară în cetinel se trase În șoprl din grădină de dincolo de casă.

Și preste cap odată de-a dura se 'nvîrti Și flueră puternic, de preajma asurdi; Apoi o nestimată din gură asvirli

Și, în tăcere mare, o vreme o privi, Apoi nisce cuvinte înec de tot șopti, De oameni ne'nțelese, din limba șerpilor,

Și-atunci luna de-odată s'acoperi de-un nor... Ear' în vedduh un urlet, un vuet se făci

Încât credeai c'al lumii sfîrșit e chiar aci.

Dar' când pe ceruri luna mai mândră se ivi Și șgomotul de-odată cu totului perl...

Atunci o! ce minune! Și luna în loc stete, Ca stelelor frumșee cu drag să li-o arete;

CORRESPONDENȚA

„TRIBUNA”

Munții-apuseni, la 10/22 Iulie 1888.

(Urmare și fine.)

Sînt multe și nenumărate pedecile ce ni se pun în calea progresului, cu atât mai mare trebuie să ne fie bucuria, când vedem, că, deși strîmtoări și umiliți de o stăpânire, care se vede, că și-a pierdut rostul, noi totuși ne mișcăm, căci mișcare, progres, înaintare va se dîcă interesul ce îl dovedim față cu prea puținele noastre asociațiuni și instituțiuni culturale. Că ne zace la inimă înaintarea în cultură și bunăstare poate dovedi faptul adunării generale a subdespărțământului al VII-lea al Asocia. trans. pentru lit. și cult. pop. român, ținută la 1 Iulie n. întruna dintre cele mai romantice comune de pe Arieș, Sălcina-de-jos. Cu toate-că timpul a fost puțin favoritor, inteligența din giur a fost bine reprezentată, ba am putut observa câțiva indiviți de prin cele mai îndepărtate comune ținătoare de acest subdespărțământ, pe care de sigur i-au adus numai dorul și rîvna de a contribui la înaintarea neamului lor. Ceea-ce îndeosebi pe toți ne-a imbucurat a fost numărul frumos de țărani, care au luat parte la aceasta sîrbătoare, dînd cuvenita atențiune afacerilor acestei adunări.

Trec preste toate formalitățile obișnuite la asemenea ocaziuni și constat, că atât succesul moral, cât și mai ales cel material, care, cu încasarea sumelor dela membrii ajutători, restanțele și curente dela cei ordinari, se urcă la însemnată sumă de 129 fl. v. a., plus un membru fondator, care până aci a fost numai pe viață, în persoana dlui director și proprietar de mine Al. Danciu din B. Cerbu.

Între actele demne de notat ce adunarea subdespărțământului a sîvșit, e și alegerea comitetului pe un nou period de 3 ani. Membrii acestui period sînt d-nii: I. Danciu, protopresbiter în Offenbaia, ca director, B. Bașota, M. Cirlea, M. Andreica, I. Todescu, Al. Danciu și Lanes Jurchescu ca membri în comitet. Adunarea proxima a subdespărțământului se va ține în comuna Bistra. În urma acestora, tinerul preot V. Gan dă cetire disertatiunii d-sale, intitulată: „O instituție foloșitoare”, accentuînd importanța înființării de institute de credit și economii. Vor fi puțin înțeles noi, — dacă vor mai fi, — care se se îndeoseacă despre netăgăduitele binefaceri ce acestea institute revărsă asupra țeranilor nostri: E o cestiie de o supremă caritate creștinească, a scoate pe economii nostri din ghiarele usurarilor nemiloși, care, prelîngă toată strictețea legii, își profesază negenați aceasta rușinoasă meserie. După căt cunoscu en împriguarile, o asemenea instituție ar fi foarte acomodată pentru Sălcina-de-jos, care dispune de oameni inteligenți și cu dare de mîna spre realizarea acestui scop. Nu trebuie să avem ambiția de a începe tot cu capitale mari, e destul dacă începem cu puțin și ajungem la mult. O împriguiare, după modesta mea părere, trebuie să se țină căt se poate de strict în evidență, ca țeranii nostri să iee parte activă la asemenea întreprinderi: trebuie să-și deprindem o idee, că ei se ajută din al lor, căci altcum nu îmbrățișează cu cuvenita încredere și căldură asemenea instituțiuni foloșitoare. — Tot cu aceasta ocaziune studentul de cl. a V-a gimn. Enea Gerasim a declamat într'un mod pricepător frumoasa poesie: „Sentinela română”, ear' un elev dela școala din loc „Sila”. Ce copie fidelă a prezentului aceasta poesie! Se pare, că poetul trăsece și suferă cu noi, vede cum executorul ne despoaie de cea din urmă coajă de mîlăiu, lăsînd în urma lui chinul și amarul. Bietul Român, prin căte vicisitudini n'a trecut și trece, și totuși, ori-și-că

de amenințătoare se par a fi talazurile ce-i amenință existența, el a rămas credincios lîngă barca sa, care, sguđuită, deși merge încet, dar' sigur înainte, în speranță, că odată va se ajungă fericit la limanul dorit. Oare are se vină și acest timp? Negreșit, geniul cel bun al națiunii noastre nu ne-a părăsit nici cînd, se sperăm, că nici în viitor nu ne va părăsi. —

Exhaustate fiind întru toate obiectele de pertractat, președintele subdespărțământului, dl Gerasim Candrea, printr'un discurs închide ședința.

Inteligența din loc, care dela început ne-a primit într'un mod afabil, ne-a invitat la un prînz comun, unde, ca de obicei, s'au ținut o mulțime de toaste, între care cel dintăiu de directorul subdespărțământului întru sănătatea M. S. Împăratului-Rege Francisc Iosif ș. a.

Îmi împlinesc o sarcină plăcută, când exprim și pe aceasta cale sincerile noastre mulțumite d-lor din Sălcina pentru cordiala primire ce ne-au pregătît. În decursul prînzului am avut fericirea a asculta corul instrumental al plugarilor români din Cămpeni, condus și înființat de braval învățător N. Corcheș, care cu o rară precisiune ne-a executat tot felul de arii populare. Nu va surprinde pe nime, cînd îi voi spune, că cu musica noastră națională ne-au apucat dorele în Sălcina și că numai tîrziu ne-am despărțit de frații nostri sălcinani, apucînd pe Arieș în sus în capitala ciubărilor: Cămpeni.

Era să uit ceva, părințeasca stăpînire s'a îngrijit și de astădată, ca nu cumva se înscenăm cine scie ce gogoriță, de aceea dela începutul și până la sfîrșitul adunării continu ne-au veghiat 4 scindarmi.

Oare cînd vor scî asupritorii nostri, că Românul, acest element de ordine, n'are lipsă de forță brută pentru a-și valida puterile sale spirituale?

Tot ca semn de propășire pot înregistra și noul cabinet de lectură din Cămpeni, despre a căru înființare s'a luat act și în coloanele acestui prețut diar. Concrețuț fiind conducerea unor bărbați devotați cauzei noastre, sîntem convinși, că și în viitor nu vom pute să înregistrăm, decât sciri imbucurătoare despre noua noastră casină, mai ales după-ce va fi trecut preste greutățile începutului.

Nu-mi rămîne, decât, ca de încheiere, să mai amintesc un lucru, care și așa se va înțelege de sine. Pregătirea pentru oaspeților ce vor participa la adunarea generală a Asociațiunii transilvane pentru lit. și cult. pop. rom. preocupă mai toate spiritele din munți, și cu drept cuvînt. Avem puternice cuvinte ce ne fac a crede, că Românii din cele patru unghiri se vor aduna într'un număr considerabil, spre a lua parte la desbaterile unei importante instituțiuni culturale a neamului nostru, care de astădată se va ține pe clasicul pămînt al Moșului.

Notatorul Cloșuța.

CRONICĂ.

Avansament în armată. „Armeblatt” împărtășește scirea, că în armata c. r., cu ocaziunea aniversării Măiestrii Sale Monarchului nostru, se va face un avansament extraordinar. Vor avansa 900 de persoane, în vreme-ce până acum numai de 600 era vorba.

Statutul de serviciu și avansament al medicilor de honveți a fost desbătut în dîile acestea într-o conferență, sub președința colonelului Zsoldos, și s'a aflat că multe dispozițiuni ale statutului au neapărată lipsă de modificare, și în aceasta privință s'au și așternut deja ministrului de honveți mai multe proiecte de schimbare

Promoțiune. La 23 l. c. s'a promovât la universitatea din Graz dl Augustin Frățila din Tîr (lîngă Blaj) de doctor în filosofie.

Fer și mărfuri de fer pentru armata c. r. În biroul camerei comerciale din Brașov se află, spre informarea celor interesați, catalogul prețurilor obiectelor de fer și metal, precum: lanțuri, șecuri, sirme, tinichea de fer ș. a., de care are lipsă depositul artileriei c. r. din Viena.

Monumentul lui Radetzky. Contabilitatea casei de păstrare, unde se află depuși banii ce au intrat în fondul pentru monumentul lui Radetzky, împărtășește, că acest fond s'a urcat până acum la suma de 230,105 fl.

Petrecere în Velcherul-de-cămpie. În 12 August n. se va ține în Velcherul-de-cămpie o petrecere cu joc, în localitățile școalei gr-cat., venitul e destinat în favorul școalei gr-cat. de acolo și al școalei de fete superioare civile din Sibiu. Începutul la 4 oare după amiază. Oferte marinimoase se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale diaristică.

Venătoare de curte. „Kölnische Ztg.” aduce scirea, că regele Saxoniei a invitat pe Monarchul nostru Francisc Iosif la o venătoare de cerbi în Stîria. La aceasta venătoare va lua parte și împăratul Wilhelm, cu ocaziunea visitei sale la curtea împărătească

din Viena. Venătoare va ave loc în Septembrie.

Efectele scumpirii tutunului. În districtul comisariatului de finace din Albarregal s'au vînd în Iunie tutun și țigări cu 18.000 florini mai puțin, ca în luna lui Maiu.

Dela băi. La băile dela Tușnad sînt până acum 664 de oaspeți; la Vâlcele, cum arată cea din urmă listă, abia sînt 456. La Karlsbad se află aproape 16.000 de oaspeți. În România puțină lume, la Slănic, Lacul-sărăt ș. a.

Noul trimis român la Viena. În postul de ministru la Viena, rămas de mult timp vacant prin moartea d-lui Mavrogheni, s'a numit acum de curînd dl Th. C. Văcărescu. „Universul” din București publică despre d-sa următoarele date biografice: Dl T. Văcărescu a debutat mai întăiu în cariera militară, pentru care a făcut studii în școale speciale din Prusia, dela Potsdam și Berlin, și este scuit, că în aceste școale nu se fac studii superficiale. Demisionat din armată după 2 Maiu 1864, dl Văcărescu a fost numit la 1866 de dl D. Ghica, atunci ministru de interne, prefect la Prahova. Apoi a fost ales dela 1868 încoace, în mai multe rânduri, de către alegătorii independenți ai colegiului I. de Prahova, reprezentant în cameră. La 1871 domnul Văcărescu a trecut în cariera diplomatică, ca șef de misiune la Belgrad și în Montenegro, și ministru de externe, ca repositații Costa Foru și Boerescu, au recunoscut formal modul inteligent și avantajos pentru țeară, cu care dl Văcărescu și-a împlinit însărcinarea. La 1873, sub guvernul Lascar Catargiu, dl Văcărescu a fost numit de rege-mareșal al curții și, atăt corpul diplomatic, căt și societatea bucurească, au vîdut tautul și curtenia, cu care a exercitat îndelung timp aceste funcțiuni. Când a isbucnit răboiul din 1877—1878, dl Văcărescu a luat parte la campanie ca căpitan milițian. Cameradii l-au vîdut pe dl Văcărescu, făcînd în tot timpul, în tranșee și pe cîmpul de bătăie înaintea Plevnei, serviciul de oficer de ordonanță al domnitorului și, după atacul dela 6 Septembrie a fost decorat cu „Virtutea militară” pentru fapte de curaj și devotament. La Ianuarie 1878 a fost înaintat la gradul de maior prin ordin de dî pentru armată și, deși prin acest fapt era dispensat de examenul de maior, însă, nevoind a fi mai favorizat decât cameradii sei, dl Văcărescu a cerut de a depune examenul prevădut de lege, pe care l'a trecut în mod strălucit înaintea comisiei de generali și coloneli. Apoi la 1882, demisionat din postul de mareșal al curții, dl Văcărescu a fost numit ministru plenipotențiar la Bruxelles și apoi la Roma. Raporturile sale asupra relațiunilor comerciale și industriale ale României cu Belgia și Olanda au fost foarte re-marcate la ministerul de externe. Dl Văcărescu a mai dovedit, că are o cultură întinsă și generală și că mănuește peana cu sciință și măiestrie. De curînd a publicat o scriere asupra ultimului nostru răboiu, care a fost laudată nu numai de cercurile militare competente în revista armatei și alte dîre, și a fost tradusă și în limbi străine, dar' a fost și onorată cu premiul academiei române. La noi, ca și în alte țeri, din armată au isvorit bărbați distinși, literați, oameni politici și diplomați. Credem, că dl Văcărescu își va împlini misiunea, ca în toate funcțiunile, prin care a trecut, cu inteligență, tact și demnitate și va face onoare țerii sale. Acestea le dîcem în mod drept și imparțial și fără spirit de ostilitate sistematică și de po-negrire.

Regina Natalia a cumpărat, după-cum se vorbesce, vila „Lezinger” din Florența, cu preț de 250.000 franci, și la earnă ea va petrece acolo. De present ea petrece în Haag; teama generală era, că ea va petrece undeva pe pămîntul Rusiei, dar' ea până acum cel puțin nu are gîndul acesta.

Documente dispărute. Dîile acestea s'a vorbit mult despre nisce documente de mare importanță, care au dispărut dela moartea lui Frideric; toți acasă pe împărăteasa veduvă Victoria, că le ține ascunse în ciuda lui Bismarck. Alții dic, că le-ar fi dat munei sale, regina Angliei, ca să se folosească de ele. Faptul este, că se făptesc o mulțime de presiuni asupra ei, ca să le înapoiască. Acestea două documente sînt următoarele: 1. Un memoriu amănunțit, redigat după raporturile agențiilor militare secretei germani în capitalele mari ale Europei: Londra, Viena, Paris, Petersburg, Roma, Madrid și Constantinopol și în care se arată mijloacele bănești ale țerilor respective și mijloacele de apărare. 2. Un resumat al raporturilor șefilor de ambasade sau legațiuni germane din următoarele state: Anglia, Franța, Spania, Belgia, Olanda, Austria, Italia, Suedia și Norvegia, România, Rusia, Turcia și Grecia. În acest resumat se arată mai cu seamă, căt de repede poate fiecare din aceste state să-și unească toate forțele și ce legături unesc pe fiecare guvern cu poporul. Se dîce, că resumatul descrie foarte rău pe Austria și pe Anglia, pe cea dintăiu din cauza luptelor dintre naționalități, cea de a doua din cauza cestiuniilor irlandeze. Deci totă gălgăia este pentru aceste documente, care se ved, că sînt de o mare importanță și trebuie să fi costat multă muncă și mari cheltuieli.

Deputați arși în cameră. Se scrie din Londra, după o depeșă din Washington, că guvernul Statelor-Unite a primit dela ambas. seu din Port-au-Prince scirea, că în dîua de 23 Iunie trecut nisce incendiatori au pus foc camerei deputaților de acolo în timpul unei ședințe. Trei dintre deputați, care s'ariseră să ajute pompierilor la scoaterea arhivelor, au fost acoperiți de dîrmături și au pîrit în flacări; dela cameră focul s'a întins la vreo 300 de căsi, care au ars toate până în te-

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

Nr. 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici. 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.	Nr. 13. Blăstem de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.	Nr. 37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
Nr. 2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.	Nr. 14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar 60 cr. sau 1 leu 20 bani.	Nr. 25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.	Nr. 38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
Nr. 3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.	Nr. 15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.	Nr. 26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.	Nr. 39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
Nr. 4. Piperuș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 16. Din bătrani. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.	Nr. 40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
Nr. 5. Păcală și Tândală. Anecdotă de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.	Nr. 17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.	Nr. 41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
Nr. 6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.	Nr. 18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 29. Sgârcitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.	Nr. 42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
Nr. 7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 19. Cenușotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.	Nr. 43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
Nr. 8. Colăcăritul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.	Nr. 20. Un pețitor îndărătnic. Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.	Nr. 31. Nusciul-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul.” Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.	Nr. 44. Rusalin păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
Nr. 9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.	Nr. 21. Prietinul meu Vântură-Țeară. Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul.” Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.	Nr. 45. Roma învinsă. Tragedie în V acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I.L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
Nr. 10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.	Nr. 22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.	Nr. 33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.	O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
Nr. 11. Sfântul Nicolae. De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	Nr. 23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.	Nr. 34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.	
Nr. 12. Îndărătnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.		Nr. 35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	
		Nr. 36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.	
- Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, se deosebir librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

NB. Pentru trimiterea prin poștă **20 cr. v. a.**
de exemplar.

1. Certificate pentru pasapoorturi 1 conț (à 25 coale)	40 cr.
2. Inventare 1 conț (à 25 coale)	40 cr.
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț (à 25 coale)	50 cr.
4. Consemnări sumare despre dări (sommás kimutatás) 1 conț (à 25 coale)	40 cr.
5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț (à 25 coale)	50 cr.
6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț (à 25 coale)	50 cr.
7. Hagyatéki kimutatás 1 conț (à 25 coale)	60 cr.
8. Filera de inmanuare 1 conț (à 25 coale)	44 cr.
9. Protocol de pertractare 1 conț (à 25 coale)	44 cr.
10. Protocol pentru pasapoarte de vite 1 conț (à 25 coale)	50 cr.
11. Testimonii pentru scoalele populare una sută	80 cr.
12. Testimonii de școală 1 conț (à 25 coale)	40 cr.

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande num eroase.

din anul 1886 :

Despre comune.
Cu explicațiuni și notițe de orientare.
Pretul 40 cr. v. a.

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1888.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiu				
	Tren de parcurs	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt		Tren de parcurs	Tren accelerat	Tren mixt	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de parcurs	Tren de parcurs	Tren mixt		Tren mixt	Tren de parcurs	Tren mixt		Tren mixt				
Viena	11.10	8.—			București		4.40	7.30		Viena		11.10	2.—		Teiuș		11.24	3.—			Copșa mică		2.29	4.85
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.18	Predeal		9.12	1.14		Budapesta		8.20	9.06		Alba-Iulia	11.24	3.—	1.42		Șeica mare		3.02	5.05	
Szolnok	11.06	4.06	7.38	9.38	Timiș		9.36	1.45		Szolnok		11.20	12.41		Vișeu de Jos	12.30	4.10	2.32		Loamneș		3.46	5.46	
P. Ladány	2.02	5.47	5.39	12.02	Brașov		10.12	2.32		Arad		4.10	5.45		Șibot	1.01	4.43			Ocna	8.27	4.18	6.17	
Oradea mare	4.18	7.01	8.46	1.51	Feldioara		4.10	7.10		Glogovaț	2.17	4.30	6.—		Orăștia	1.92	5.18	11.—		Sibiu	9.—	4.42	6.40	
Vărad-Velence		7.11	9.18	2.11	Apatia		4.56	7.31		Győrök	2.37	4.43	6.18		Simeria (Piski)	2.32	6.15	11.21						
Fugyi-Vásárhely			9.27	2.19	Agostonfalva		5.37	8.14		Pauliș	3.19	5.07	6.38		Deva	2.52	6.35							
Mező-Telegd			9.44	2.32	Homorod		6.07	8.36		Radna-Lipova	3.43	5.19	6.51		Branicica	3.23	7.02							
Rév		7.41	10.21	2.55	Hașfalău		6.55	9.12		Conop	4.05	5.41	7.10		Ilia	3.55	7.28							
Bratca		8.10	11.88	3.38	Sighișoara		8.36	10.24		Gurasada		6.09	7.37		Zam	4.08	7.40							
Bucia			12.16	4.01	Elisabetopol		9.18	10.46		Soborșin		6.28	7.55		Copșa mică	4.44	8.11							
Ciucia		9.04	12.54	4.23	Mediaș		9.56	11.19		Bérvava		7.25	8.42			5.30	8.46							
Huiedin		9.34	1.57	4.49	Copșa mică		10.37	11.47		Conop		8.01	9.12			6.27	9.33							
Stana			3.11	5.31	Micăsasa		10.59	12.02		Radna-Lipova		8.34	9.41			6.47	9.53							
Aghiriș			3.40	5.40	Blaj		11.16	12.09		Pauliș		8.55	9.58			7.28	10.27	5.50						
Ghirbău			4.15	6.12	Crăciunel		11.37	12.25		Glogovaț		9.19	10.17			7.43	10.42	6.18						
Nădășel			4.36	6.24	Teiuș		12.16	12.53		Deva	1.47	9.51	10.42			7.59	10.58	6.38						
Cluj		10.34	4.58	6.38	Alba-Iulia		12.33	1.05		Simeria (Piski)	2.08	10.35	11.07			8.28	11.35	7.19						
Apahida	11.15			6.56	Teiuș		1.51	1.47		Orăștia		11.09	11.37			8.42	11.39	7.38						
Ghirăș	11.34			7.15	Alud		2.18	2.08		Șibot		11.39	12.—			9.17	12.31	6.20						
Șeica mare	12.45			7.41	Vișeu de Jos		2.48	2.30		Alba-Iulia		8.05	12.29			2.32	5.12							
Cucerdea	1.30			9.18	Uioara		2.56	2.37		Teiuș	8.05	8.59	1.16	1.26		6.—	8.20							
Uioara	1.37			10.—	Cucerdea		3.14	2.53		Simeria (Piski)—Petroșeni	Petroșeni—Simeria (Piski)						3.—	6.05						
Vișeu de sus	1.45			10.—	Ghiriș		4.01	3.26		Simeria		6.47	2.42		Petroșeni		9.36	4.26						
Alud	2.07			10.19	Apahida		5.28	4.40		Streiu		7.40	3.25		Banița		10.17	5.12						
Teiuș	2.26			10.48	Cluj		5.56	5.—		Hațeg		8.51	4.16		Crivadia		10.59	5.55						
Crăciunel	3.11			11.55	Nădășel		6.37	5.32	8.—	Pui		10.02	5.11		Pui		10.69	5.55						
Blaj	3.24			12.34	Ghirbău		6.58		8.36	Crivadia		11.02	5.58		Hațeg		11.42	6.41						
Micăsasa	3.54			12.52	Aghiriș		7.14		9.02	Banița		11.50	6.40		Streiu		12.23	7.26						
Copșa mică	4.09			1.34	Stana		7.29	6.11	9.32	Petroșeni		12.30	7.12		Simeria		1.12	8.14						
Mediaș	4.21			2.19	Huiedin		7.56		10.11							1.51	8.50							
Elisabetopol	4.49			2.46	Ciucia		8.18	6.43	10.51															
Sighișoara	5.11			3.31	Bucia		8.58	7.12	12.16															
Hașfalău	5.45			3.59	Bratca		9.15		12.50															
Homorod	6.12			4.32	Teiuș		9.34		1.19															
Agostonfalva	7.32			6.58	Rév		9.53	7.51	2.—															
Apatia	8.17			7.21	Mező-Telegd		10.25	8.17	3.04															
Feldioara	8.37			8.23	Fugyi Vásárhely		10.47		3.36															
Brașov	9.06			9.02	Vărad-Velence		10.57		3.52															
Timiș	9.45			9.52	Oradea mare		11.04	8.42	4.08															
Predeal	1.55	5.37			P. Ladány		11.19	8.47	4.47															
București	2.53	6.20			Szolnok		1.15	10.08	1.33															
	3.28	6.47			Budapesta		3.29	11.51	3.29															
	9.35	11.50			Viena		6.33	1.55	7.45	10.—														
							2.50	7.15	6.05															
Murăș-Ludoș—Bistrița					Bistrița—Murăș-Ludoș					Arad—Timișoară					Timișoară—Arad					Copșa mică—Sibiu				
Murăș-Ludoș				4.40	Bistrița				—	Arad		6.05	5.48		Timișoară		6.25	5.—						
Tagu-Budatelic				8.02	Tagu-Budatelic				9.41	Aradul nou		6.33	6.19		Mercizfalva		7.19	6.02						
Bistrița				—	Murăș-Ludoș				1.11	Németh-Ságh		6.58	6.44		Orczifalva		7.46	6.32						

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui **Michail Gernla**.